

ת"פ 17415/10/21 - מדינת ישראל נגד שמואל ספניאייב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 17415-10-21 מדינת ישראל נ' ספניאייב

לפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
שמואל ספניאייב	הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול יצור הכנת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), נטילת חשמל, מים או גז בגניבה - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 1.11.20 לבין 31.10.21 שכר הנאשם מבנה המצוי ברחוב התעשייה 17 בנשר אותו ייעד לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס.

במועד שאינו ידוע למאשימה בסמוך לתקופת השכירות צייד הנאשם את הדירה בציוד ובכלים ששימשו אותו לצורך גידול סם מסוכן כמפורט להלן: 75 מנורות, 75 שנאים, 9 מזגנים ניידים, 17 מאווררים, 7 בלוני חמצן, 2 שעוני לחות, 7 מזגנים ניידים, 190 קרטונים, 5 ארגזי עץ ו- 5 מנועי מזגן.

ביום 18.3.21 בסמוך לשעה 14:30 גידל הנאשם בארבעה חדרים שונים במבנה בסך הכל 546 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 17.28 ק"ג.

במהלך תקופת השכירות צרך הנאשם חשמל במרמה בשווי מוערך עשרות אלפי שקלים ושלא עולה על סך של 50,000 ₪ באופן שביצע חיבור מתחת למסד מונים ישירות מהנתיקים למהדקי יציאה אשר נותק עקב סכנה בטיחותית.

3. לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 26.6.23 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם כבן 55 נשוי ואב לשלושה ילדים בני 31-26. עלה לארץ בשנת 1992 עובד כמאבטח לילה בפרויקטים על פי צרכי החברה. שירות המבחן מציין שהנאשם סובל מהתמכרות להימורים ולחומרים ממכרים קרוב לשלושים שנים. הנאשם ציין שהתמודד עם חובות משמעותיים לשוק האפור בשל נטייתו להימורים ולדבריו פעל לסגירת החובות על ידי מכירת ביתו וכיום הוא ומשפחתו מתגוררים בשכירות. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הנאשם הודה במיוחס לו וציין כי ביצע את העבירות מתוך רצון ברוח כלכלי וקל ובמטרה לסגור את חובותיו לשוק האפור וכן תיאר כי גידל סמים לצורך שימושו האישי. הנאשם שלל קשרים עם גורמים שוליים בביצוע העבירות וציין כי שכר את המבנה ורכש את הציוד באופן עצמאי. בבדיקות שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם. הנאשם ביטא נכונות להשתלב באבחון והמתין להשתלב ביחידה להתמכרויות בחיפה. שירות המבחן מציין כי מסיכום אבחון עולה כי קיים סיכון להישנות עבירות על רקע נטייתו של הנאשם להתמכרות וכי סיכון זה מצריך התערבות כוללת במצבו של הנאשם על מנת לסייע בהפחתת הסיכון ולפיכך שירות המבחן ביקש דחיה .

5. ביום 12.10.23 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה הופנה הנאשם לראיות ביחידה להתמכרויות לצורך הערכת מצבו. לאחר ראיון שעבר הנאשם התרשם הצוות המקצועי כי לאור דפוסי התנהגותו ועמדותיו הנוקשות יתקשה הנאשם להפיק תועלת מהתערבות טיפולית בתחום בעת הנוכחית. התרשמות זאת לדעת שירות המבחן תואמת את קישיו של הנאשם לקחת אחריות על התנהלותו ואת המניפולטיביות במסירת מידע בה נוקט ואת נוקשות המחשבה ואת עמדותיו כלפי דפוסי התמכרותו. לאור התרשמות הצוות הטיפולי הפרוגנוזה לשינוי דפוסי התנהגות באמצעות הליך טיפולי נמוכה. בהתאם, לא נמצא מתאים להמשך טיפול ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שתסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות.

טיעוני הצדדים לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה בתו של הנאשם הגברת אלינור ספניאייב ואמרה שמעשיו של אביה חמורים אך הנאשם נמצא בשיקום מחודש נובמבר וזה עוזר לו. כמו כן העידה אשתו של הנאשם הגברת שרה ספניאייב ואמרה : "הוא עשה הרבה בעיות עכשיו הוא לוקח טיפול והוא בסדר. הוא נכנס לדיכאון לפני כן".

7. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב - ת/1 וכן פסיקה - ת/2. ב"כ המאשימה עתר להכריז על הנאשם סוחר סמים הגם שלא עתרה המאשימה להכרזה במועד הכרעת הדין והפנה לפסיקה ביחס למועד הכרזה על נאשם כסוחר סמים. כמו כן עתרה המאשימה לחילוט הכלים שעשה בהם שימוש הנאשם. ככל שבית המשפט לא ייעתר לבקשת המאשימה, התבקש בית המשפט להורות על חילוט בהתאם לסעיף 36א (א) המקיים חובה על בית המשפט לחלט. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים

בשים לב לכך שמדובר בגידול שתילים בהיקף של 17.28 ק"ג לצד שכירת מבנה שארבעה חדרים ממנו ייעד הנאשם לגידול סמים ורכב ציוד ייעודי לצורך כך. ב"כ המאשימה הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי לפי התסקיר לא קיים אופק שיקומי וטען כנגד המסמכים בעניין קבלת טיפול במסגרת "בית חם". נוכח האמור עתר ב"כ המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם לו עתרה המאשימה טען ב"כ המאשימה כי מדובר אמנם בנאשם ללא עבר פלילי אך בנסיבות העניין המאשימה עותרת לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי, התחייבות כספית להימנע מעבירה, פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם וכן פסילה על תנאי.

8. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו כבר בחקירתו. כמו כן ציין הסנגור את מצבו הרפואי של הנאשם והגיש מסמכים רפואיים - **נ/1**. כמו כן הפנה הסנגור לתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם בו סקר שירות המבחן גם את גורמי הסיכוי של הנאשם. הנאשם במשך חודשיים כך נטען פוקד את בית חם ומוסר בדיקות שתן. והוגשו מסמכים באשר לתכנית הטיפול - **נ/2**. ב"כ הנאשם התייחס לפערי תרבות שיש בהם כדי להשליך על התנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן וגורמי הטיפול. הסנגור הגיש פסיקה וטען כי הענישה הרווחת לא תואמת את עתירת המאשימה בתיק זה (**נ/3, נ/4 ו - נ/5**). ב"כ הנאשם טען כי יש להימנע בנסיבותיו של הנאשם משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה ועתר להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

9. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער על מעשיו וציין כי הוא מעוניין להמשיך את הטיפול בבית חם והוסיף כי הוא עובד מטעם חברה כל יום והולך לטיפול בבית חם פעמיים בשבוע.

דין והכרעה

הבקשה להכריז על הנאשם סוחר סמים

10. במהלך הדיון בו נשמעו טיעונים לעונש עתרה המאשימה להכריז על הנאשם סוחר סמים כאמור בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים. המאשימה טענה כי הנאשם הודה והורשע בעבירות סמים כאשר ברור שהנאשם הפיק רווח לא מבוטל מהעבירות שביצע.

13. הסנגור טען כי מבחינה דיונית, השלב להכרזה על הנאשם כסוחר סמים הוא בעת הכרעת הדין ומשתם שלב זה, מנועה המאשימה מלטעון להכרזת הנאשם כסוחר סמים.

14. השאלות הנדרשות להכרעה מתייחסות להיבט הדיוני וההיבט המהותי. האם משלא הוכרז הנאשם כסוחר סמים במסגרת הכרעת הדין, יש אפשרות עוד לעשות כן בשלב מאוחר יותר?

המסגרת הנורמטיבית קבועה בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים הקובע:

"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

כעולה מהוראות החוק, המועד להכרזה על נאשם כסוחר סמים הוא בהכרעת הדין. יחד עם זאת, בעניין זה קבע בית המשפט העליון כי אין מניעה להכריז על נאשם כסוחר סמים במועד שבין הכרעת הדין לגזר הדין ובלבד שהנאשם היה מודע לכוונת המאשימה לבקש זאת וניתנה לו הזדמנות לטעון בנושא (ע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מדינת ישראל** (19.1107); דנ"פ 10402/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (29.1.08)).

16. אשר על כן, בענייננו אני סבורה כי אין כל מניעה דיונית להכריז על הנאשם סוחר סמים אף בשלב זה. בכתב האישום המתוקן ציינה המאשימה במפורש כי בכוונתה לבקש להכריז כי הנאשם הוא סוחר סמים וכן לחלט את הרכוש שפורט בכתב האישום המתוקן. נראה כי מדובר בשכחה מטעם המאשימה שבשל שגגה לא ציינה את הדברים בעת הצגת הסדר הטיעון הדיוני שהושג בין הצדדים. לנאשם לא נגרם עוות דין ולסנגור ניתנה ההזדמנות לטעון בנושא והוא אכן טען בעניין עתירת המאשימה.

17. באשר לטענה המהותית ועתירת המאשימה הרי שלצורך הכרזה על הנאשם כסוחר סמים נדרשת המאשימה להוכיח שהתקיימו שני תנאים. התנאי הראשון כי מדובר ב"עבירת סמים" ואין מחלוקת כי תנאי זה מתקיים בענייננו לאור העבירות בהן הורשע הנאשם. התנאי השני עניינו כי "הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור". הנאשם טען כעולה מתסקיר שירות המבחן שהפיק רווח כספי ועבר את העבירות על מנת להפיק רווח מהעבירות על אף שטען גם כי גידל סמים לצריכתו העצמית. לטעמי כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן ועל רקע העובדה כי לנאשם היו חובות כספיים על רקע התמכרותו להימורים, מכאן שאין מקום שלא לתת את מלוא המשקל למסקנה היחידה שיש להסיק מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם שאין מדובר בעבירות שבוצעו לצורך שימוש עצמי. (לעניין זה ראו: דנ"פ 10402/07 **מטיס נ' מדינת ישראל**).

18. **לסיכום, לאור נסיבות העבירות דעתי היא כי המאשימה הוכיחה שנתקיימו תנאי סעיף 36א(ב) לצורך הכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים". אשר על כן אני מכריזה על הנאשם סוחר סמים.**

קביעת מתחם העונש ההולם

11. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה,

ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

10. על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")**). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו, סבורני כי מדובר במסכת עבריינית אחת וכי יש זיקה וקשר הדוק בין העבירות שהורשע בהן הנאשם. אשר על כן, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד.

12. **הערכים החברתיים בבסיס העבירות:** פקודת הסמים נועדה ליתן הגנה על ערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם ההרסנית. זאת ועוד, הערכים החברתיים המוגנים כוללים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ראו בעניין זה: ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12); ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 5313/95, 5267/95, 4998/95, 6021/95, **מדינת ישראל נ' גומז** (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' **מדינת ישראל**, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88)).

13. פסיקת בית המשפט הדגישה את נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים ולעניין זה יפים דברי כב' השופט י. עמית בע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 6.1.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

14. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** בענייננו נסיבות ביצוע העבירה מלמדות בברור על תכנון מוקדם. הנאשם הצטייד בכלים מתאימים לצורך גידול השתילים. הנאשם שכר דירה אותה ייעד לצורך גידול הסמים. הנאשם גידל 546 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 17.28 ק"ג אותם גידל בארבעה חדרים. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

15. **הנוק שנגרם וכן שהיה צפוי מביצוע העבירה -** בדירת הנאשם נתפסה כמות של 546 שתילים, כמות גדולה ובמשקל של 17.28 ק"ג נטו שהינה כמות משמעותית באופן יחסי. לפיכך אני קובעת שהנוק הפוטנציאלי הוא ממשי.

16. **באשר למדיניות הענישה הנוהגת -** בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישה בעבירות הסמים על מנת למגר את התופעה.

הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית לשיטתם לעמדתם העונשית. אציין באשר לפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה כי במרבית המקרים היו תסקירים חיוביים דבר שלא ניתן לקבוע ביחס לתסקיר שבפני. כך למשל בת"פ 3766-09-21 מדינת ישראל נ' משה גיא מדינה נקבע על ידי מותב זה מתחם עונש שנע בין 9 חודשי מאסר ועד לעונש של 24 חודשי מאסר ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית.

גם בת"פ 3919-12-20 מדינת ישראל נ' יעקב תורג'מן, הנאשם גידל 39.8 ק"ג סם מסוג קנבוס בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל. שירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם והושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד של"צ וצו מבחן.

באשר לת"פ 20301-01-20 מדינת ישראל נ' ברג - מדובר בנאשם שגידל 171 שתילים מסוג קנבוס במשקל כולל של 15.644 בהמשך הפריע הנאשם לשוטרים. בית המשפט הנכבד קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של 4 חודשי מאסר לבין עונש של 18 חודשי מאסר. גם בעניינו של נאשם זה המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית.

בעניינו במכלול הנסיבות הנאשם לא שולב בהליך טיפולי ועמדת שירות המבחן לא היתה לענישה שיקומית.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של גידול סמים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן (אציין כי בעניינו הנסיבות חמורות יותר הן מבחינת משקל הסמים וכן מבחינת מספר השתילים):

רע"פ 1787/15 **אדי עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15) בית המשפט השלום גזר עונש של 8 חודשי מאסר לנאשם אשר הורשע בעבירות גידול, הכנה וייצור סמים, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית במשקל של 4,380 ק"ג נטו וכן 9 שתילים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13) דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לפי הודאתו בעבירות של גידול סמים ובעבירות נלוות, לאחר שגידל בדירה שתילי קנבוס במשקל (נטו) של כעשרה ק"ג, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, קנס

בסך 7,500 ₪ ועונשים נוספים (ר' גם עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 40734-05-13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (3.9.13) וכן ת"פ (נת') 388-12 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (1.5.13)).

ברע"פ 7675/13 **סעפין נ' מדינת ישראל** (26.1.14) דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סמים (גידול), החזקה שלא לצריכה עצמית, והחזקה לצריכה עצמית, ונדון ל- 11 חודשי מאסר בפועל, וקנס בסך 8,500 ₪. לנאשם היה רישיון להחזקת סם מסוכן עד 120 גרם. החזיק בסם במשקל של 307 גרם, וגידל שיח קנביס במשקל של 11.3 גרם. נקבע מתחם שבין 8 ל- 24 חודשים.

בת"פ (ת"א) 27605-04-11 **מדינת ישראל נ' סבג** (13.2.14) הורשע נאשם בגידול במעבדה של סם מסוג קנבוס במשקל של 3.6 ק"ג, וכן בהחזקה של 462 גרם סם מסוג קנבוס, ונדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה (ערעור נדחה).

בת"פ (מח' מרכז) 2456-07-10 **מדינת ישראל נ' תבל** (8.5.11) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים ועבירות נוספות. כתב האישום הוגש נגד ארבעה נאשמים, כאשר גזר הדין מתייחס לנאשם 3 בלבד. ברשות הנאשם נמצא סם מסוג קנבוס בכמות העולה על 8.9 ק"ג. נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נוספים.

ברע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.14) דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירת גידול סמים ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם גידל סם מסוג קנבוס במשקל של 2,721 גרם.

רע"פ 7819/15 **עופר סלור נ' מדינת ישראל** (22.5.16) בית המשפט המשפט השלום גזר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהודה בשתי עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שגידל במעבדה שהקים בדירתו 45 שתילים של סם מסוכן במשקל של 7,440 גרם נטו. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

עפ"ג 42358-10-14 **גיא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.2.15), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה - בגין עבירה של גידול סם מסוג קנבוס במשקל 5.5 ק"ג והחזקת כלים לגידול הסם. יצוין כי בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש שנקבע (7-20 חודשי מאסר) הוא ראוי.

בת"פ (ק"ג) 62268-10-13 **מדינת ישראל נ' אליהו** (30.11.14) הורשע נאשם בגידול במעבדה של סם מסוג קנבוס במשקל 10.9 ק"ג, ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך 5,000 ₪.

בעפ"ג (מח' ת"א) 17155-07-10 **מדינת ישראל נ' נסים** (1.11.10) התקבל ערעור המדינה על עונשו של נאשם שהורשע בגידול של שתילי קנבוס במשקל של למעלה מ- 11 ק"ג. עונשו של נאשם 1 הועמד על 9 חודשי מאסר במקום 6 חודשים.

בת"פ (ק"ג) 62268-10-13 **מדינת ישראל נ' אליהו** (30.11.14) הורשע נאשם בגידול במעבדה של סם מסוג קנבוס במשקל 10.9 ק"ג, ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך 5,000 ₪.

בת"פ (קריות) 641-08-17 **מדינת ישראל נ' פירינר** (20.11.17) הורשע נאשם בגידול במעבדה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של מעל 9 ק"ג ו- 135 שתילים, ונדון ל- 11 חודשי מאסר בפועל לצד קנס כספי בסך של 5,000 ₪.

ת"פ (קריות) 6636-07-17 **מדינת ישראל נגד נפתליב** (25.6.18) הורשע נאשם בגידול סמים במטע תפוחים במשקל של 8.4 ק"ג בכמות של 1,352 שתילים, נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות, צו מבחן וקנס כספי.

16. לפיכך סבורני כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע החל מ 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

12. בנסיבות תיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לקולא או לחומרא.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה וכן את המוטיבציה של הנאשם כפי שהביע אותה לשינוי אך יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לסיכויי השיקום והעובדה כי קיימת פרוגנוזה נמוכה לשיקום. עיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני מ"בית חם". הנאשם החל טיפול בבית חם בתאריך 5.11.23. המסמך נ/2 הוגש על ידי מנהל המוסד "בית חם" ולא על ידי גורם מקצועי כלשהו. לא ברור מהם הדגשים בתכנית המוצעת בשים לב לעובדה כי הנאשם מכור להימורים בנוסף להתמכרות לסמים כפי שהעיד על עצמו. לא ברור מהו הטיפול שאמור הנאשם לקבל ולא ברור על סמך מה נרשם על ידי מר אילוז כי שליחתו למאסר של הנאשם עלולה להוביל לרגרסיה ולנסיגה משמעותית במצבו. בכל מקרה מדובר במסמך שנחזה להיות בעל המלצות טיפוליות אך המסמך לא הוגש על ידי גורם טיפולי ולא ברור מי ערך את האבחון לנאשם והגיע למסקנות. לפיכך, הגם שאני נותנת משקל למוטיבציה של הנאשם אינני סבורה כי למסמך שהוגש יש משקל של ממש לעניין העונש ובוודאי שלא בעל משקל לחרוג ממתחם העונש הראוי. נתתי משקל לקולא גם למצבו הרפואי של הנאשם כפי שמשקף במסמכים הרפואיים שהוגשו כמו כן נתתי משקל לעובדה שלנאשם אין עבר פלילי.

14. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

9 חודשי מאסר בפועל .

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים.

אני מחייבת את הנאשם בקנס כספי בסך של 5,000 ₪ אשר ישולם ב - 8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 28.5.24 ובכל 28 לחודש לאחר מכן.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני פוסלת את הנאשם פסילה בפועל של 2 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה בתוך 90 ימים במזכירות בית המשפט.

אני פוסלת את הנאשם פסילה על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת סמים על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

בחלוף תקופת הערעור ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והציוד הנלווה או לחלט את הציוד שמפורט בכתב האישום המתוקן .

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא למשרד הרישוי.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשפ"ד, 03 מרץ 2024, בנוכחות הצדדים.

,